

ВОЛЬВАЧ Петро Васильович (15. 12. 1938, с. Вольвачівка, нині у складі с. Новопркопівка Токмацького р-ну Запорізької обл. — 22. 06. 2026, м. Ірпінь Бучанського р-ну Київської обл.) — вчений-агроном. Кандидат біологічних наук (1968). Орден «За заслуги» 3-го ступеня (2006). Закінчив Кримський сільськогосподарський інститут (Сімферополь, 1963).

Працював на Кримській помологічній станції ВНДІ рослинництва (м. Бахчисарай, АР Крим, 1963–73); в Українському НДІ зрошуваного садівництва (м. Мелітополь Запорізької обл., 1973–78); лабораторії вірусології ВНДІ садівництва (с. Янтарне Красногвардійського р-ну, АР Крим, 1980–83); на Кримській обласній станції захисту рослин (Сімферополь, 1983–84); у Сімферопольському університеті (1984–88); директором Південного наукового центру агроєкології Міністерства сільського господарства України (м. Саки, АР Крим, 1988–99). Від 1999 — на пенсії. Запропонував та впровадив у виробництво диференційовану по сортах систему захисту садів. Досліджував і популяризував наукову спадщину видатних українських вчених-садівників Симиренків. Дослідник історії вітчизняного садівництва. Автор збірки поезій «Рубікон» (Сф., 1999).

Основні праці

Л. П. Симиренко. Москва, 1984; Мучнистая роса яблони. Москва, 1986; Защита растений в садах, виноградниках и огородах. Сф., 1986; Л. П. Симиренко – фундатор українського промислового садівництва. Ч. 1–3. Сф., 2002–04; Л. П. Симиренко і Крим. Сф., 2005.

В. Я. Чирва

Бібліографічний опис:

Вольвач Петро Васильович / В. Я. Чирва // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-29621>. — Останнє поновлення : 2026.

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).